

[Bernhard Baunsgaard.]

de. Der er ikke tale om, at der skal gribes ind, hvis en mand virkelig sparer og nedskriver sit privatforbrug.

Men jeg må måske have lov til lige at ride op, hvad det var for en baggrund, vi opererede på. Det, jeg nu siger, er ikke et konstrueret eksempel, det er et eksempel, som er taget ud fra de oplysninger, skattevæsenet har fået om den pågældende skatteyder. Det er en erhvervsdrivende, der opgiver sin skattepligtige indkomst til 13.100 kr. Men hvad er baggrunden for det? Baggrunden er afskrivninger i virksomheden på 190.000 kr. og derefter et privatforbrug finansieret via virksomheden på 90.000 kr. Med andre ord: en skatteyder, der til sin rådighed har en indkomst på 203.100 kr., mener, at det kan være rimeligt, at han betaler sit kontingent i form af skatter ud af de 13.000 kr., og med det personfradrag, der var dengang, vil det sige, at han praktisk talt ikke kom til at betale noget. Det er dette, vi ikke kan finde os i, hvis vi vel at mærke har det mål, at vores skattesystem skal være nogenlunde retfærdigt, og det er den slags, vi vil se om vi ikke kan forandre.

Jeg skal lige gentage: afskrivninger på 190.000 kr. og dertil et privatforbrug på 90.000 kr. finansierede virksomheden. Det er dem, vi er ude efter. Det kan ikke være urimeligt.

Stetter (KF):

Da loven blev gennemført i september 1974, talte og skrev vi imod lovforslagets gennemførelse. Jeg skal undlade ved denne lejlighed at gentage vore argumenter, men jeg vil blot understrege, at vanskeligheden ved at administrere bestemmelsen ligger i at definere begrebet privatforbrug. Forslagsstillerne kunne ikke løse denne opgave, og det er af gode grunde heller ikke lykkedes for ministeren.

Det ville være en lykke for skatteadministrationen og klageinstanserne at komme af med § 28, og vi kan derfor stemme for dens ophævelse.

Ømann (SF):

Der er jo ingen grund til at undre sig over, at eksperter i nulindkomster er imod, at man laver foranstaltninger imod nulindkomster. Det er ganske logisk. Jeg vil gerne

have lov til at fremhæve, at ved det forrige lovforslag, vi diskuterede, tog man munden meget fuld med hensyn til de lavere indkomstgrupper, de lavtlønnede. Her ser man så virkelig, hvordan fremskridtspartiet gavner de lavtlønnede.

Men det skal da indrømmes, at over for den problematik, som hr. Glistrup har været med til at skabe igennem sin virksomhed, nemlig disse nulindkomster, da var vedtagelsen af denne lov, som nu foreslås afskaffet, kun en nødhjælp, det var kun en fattig nødhjælp, og den var administrationskrævende. Det er da rigtigt. Men på den anden side gik jeg da ind for dette forslag, fordi jeg syntes, at også lidt havde ret i en situation, hvor flertallet i dette ting ikke ville gribe om ondets rød, nemlig dette, at man har lavet et indkomstskattesystem, hvor en indkomst ikke er en indkomst, men hvor der er så mange afvigelse og fradrag osv., at det er fuldstændig umuligt at tale om, hvad der er den skattepligtige indkomst. Se, det skulle man gribe om.

Jeg siger ikke, at man ikke skal give erhvervsstøtte. Jeg siger ikke, at man skal afskaffe afskrivningerne, heller ikke de ekstraordinære afskrivninger, de kan være praktiske. Men jeg siger, at man skal løsrive dem fra indkomstbegrebet. Jeg siger, at man skal lave systemet om og gøre det åbenbart, hvad det er for en erhvervsstøtte, man giver. Så kan vi diskutere det. Her giver man en skjult støtte, og så længe man opretholder disse regler, er det meget vanskeligt at argumentere imod, at man udnytter dem. Så for så vidt er jeg da ikke begejstret for den lov, som jeg tidligere har stemt for, det skal jeg da indrømme. Det var en nødhjælp. Men jeg går ikke med til, at den nu skal afskaffes, denne sølle nødhjælp. Jeg vil slås videre for, at vi får et renfærdigt skattesystem, men det vil hr. Glistrup ikke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg håber, det er det rette forslag, jeg behandler, idet jeg har været væk et stykke tid, nemlig forslaget om ophævelse af den privatforbrugsbeskatning, som jeg husker fra sidste år at hr. Glistrup havde særdeles meget at indvende imod, hvad jo ikke kommer bag på de fleste af os.

Jeg skal gerne indrømme, at loven — og det vidste vi også dengang — som den er